

bliver blandet sammen i en Miskmask. Det, der vilde være rimeligt og demokratisk var, at man gav alle de Underofficerer, som egner sig dertil, fuldstændig Adgang til ved Statshjælp at faa den fornødne Uddannelse til at kunne blive aktive Løjtnanter og Kapitajner; det er den Vej, man gaar frem i Frankrig, og det er selvfølgelig militært set den eneste rationelle Vej.

Endelig mener jeg, det uden videregaaende Forsvarsforanstaltninger vil være ganske umuligt at løse den Opgave i Jylland, som i Venstres Forslag antydes at være det Maal. Venstre har sat sig, og som i Virkeligheden er det, det hele drejer sig om. Alt det, der er sagt om Neutraliteten, og alt det, der siges om Deltagelse i Ekspeditioner for Folkeforbundet, har intet paa sig, Nej, det væsentlige er det, at holde ud, til vi kan faa Hjælp, det er det, det hele Forsvar staar og falder med; og for at den Opgave skal kunne løses, tror jeg, det vil være absolut nødvendigt, at der i Jylland indrettes feltfortifikatoriske Stillinger paa de dertil egnede Steder. Vi har, som det er sagt fra radikal-socialistisk Side, set, at Dannevirke ikke kunde holde, fordi de national-liberale ikke i Tide vilde indrette feltfortifikatoriske Stillinger; at Dybbøl ikke kunde holde — der manglede saa overordentlig lidt i, at Dybbøl kunde have holdt, der behøvedes blot, at det havde faaet en lille Smule mere feltfortifikatorisk Arbejde i Tide. Og saa skulde vi med saadanne Erfaringer og med en saadan Opgave, som vi her har for os med vort nationale Værn, nu efter Krigen forsømme dette fuldstændigt! Jeg vil, indtil jeg ser det, betvivle; at det er de Konservatives og Venstres Stilling i dette Spørgsmaal.

Dersom Venstre ikke nu efter de historiske Erfaringer og Oplevelser, som vi har haft i det sidste halvhundrede Aar, Oplevelser baade til Fald og til Oprijsning, vil tage Forsvarssagen op fra Bunden af, reformere den fra Grunden af, radikalt, og reformere den saaledes, at der virkelig kan naas Garanti for, at vor nationale Sikkerhed betrygges — det er hverken mere eller mindre, vi fra konservativ Side tilsigter —, saa maa jeg for mit Vedkommende, og jeg tror, jeg taler paa Tusinder af konservative Vælgeres Vegne, frasige mig Makkerskabet i Forsvarssagen.

Den højtærede Statsminister har jævnlig i bekymrede Øjeblikke givet os Konservative gode politiske Raad. Han har advaret os indtrængende imod at lave Trekant med de Radikale og Socialisterne, han har hævdet, at det vilde være absolut selvmorderisk for de Konservative. Jeg tror, det eneste livgivende for det kon-

servative Folkeparti er at staa frit baade overfor de Radikale og Socialdemokraterne og Venstre; og jeg kunde tænke mig, at der var noget, der var meget mere selvmorderisk, og det var dette at klistre os paa en Venstrepolitik i Forsvarssagen, som i Virkeligheden ikke rigtig ved, hvad den selv vil, som er bange for de Radikale og er bekymret for, om den kan faa de Konservative med til at være Gidsler for en radikalt farvet Forsvarspolitik, en Politik, som er bange for at tage Beslutning og bange for at lade være med at tage en Beslutning, en Politik, som er bange for at være aktiv og bange for at være passiv, en Politik, som er bange for at være dristig og bange for at være bange. Jeg tror, at det vilde være endnu uholdbarere at klistre os paa en saadan Politik. Jeg tror, det konservative Folkeparti vilde gøre sig selv og sine Vælgere den daarligste Tjeneste, det overhovedet kunde gøre dem, hvis det solgte det konservative Folkepartis Førstefødselsret i Forsvarssagen for en udlevet Venstrepolitik's udblødte og saftløse Linser.

Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Tilfælde ikke være med til at give altyske Politikeres Anmasselser et Skaalpunt af vor nationale Sikkerhed og til Gengæld give 13 Mill. Kr. til danske Vælgeres nationale Slaphed og udenrigspolitiske Uvidenhed. Hvad kan det nytte at erklære hele Verden Fred og i Menneskene en Velbehagelighed, naar Verden er krigerisk og Menneskene er ubehagelige? Hvad kan det nytte at afruste materielt, naar Folkenes nationale Lidenskaber og statsegoistiske Interesser gaar deres tøjlesløse krigeriske Gang uhemmede? Hvad nytter Pacificismen, den systematiske metodiske Pacificisme, hvormed den delegerede i Gent Noblesaire under Debatten om Afrustning sagde dette, at den er skadeligere, den er farligere end Rustninger, naar den slaar sig ned paa et Folk, fordi den fører ikke til det Fredens Elysium, som de doktrinære Pacificister glædes ved i deres Drømme, men fører til Krigen og Nederlagets Slagtebank. Og jeg tror, at vi Danske har faaet nok af at være Nederlagets Mænd. Jeg tror, vi har faaet nok af Nederlaget. Nu vil vi ikke være Nederlagets Mænd mere; nu vil vi være, hvad vi lovede paa vore Fædres Dybbølbanker. Nu vil vi være den nationale Genrejsnings Mænd. Det vil vi Konservative, i alt Fald de Konservative, jeg repræsenterer, holde fast paa. Kujoneri har aldrig sikret Verdensfreden og kan heller ikke betrygge det enkelte Lands nationale Sikkerhed.